

Cherry-eye

Dit ontstaat door een vergroting van de klier van het derde ooglid. Deze klier zorgt voor een deel van de traanproductie van het oog. Door de vergroting zal het derde ooglid uitpuilen en een roze bultje zichtbaar worden ter hoogte van de binnenste ooghoek. Een Cherry-eye kan voorkomen aan één oog, maar vaak zullen beide ogen de aandoening vertonen.

Bij verschillende hondenrassen komt deze aandoening vaker voor, zoals de Engelse Bulldogs, Beagles, Cocker Spaniëls, Boston Terriërs, Bassets en de Pekinees. Bij deze rassen zien we dat pups van ongeveer 3 tot 6 maanden oud al de aandoening kunnen krijgen.

De uitpuiling veroorzaakt meestal weinig irritatie aan het oog, maar wordt gezien als onesthetisch (en is het natuurlijk ook). Een Cherry-eye kan na een tijd vanzelf wegtrekken. Mocht dit niet gebeuren en blijft de uitstulping aanhouden, kan de uitgestulpte traanklier gaan uitdrogen en ontsteken.

Er zijn drie mogelijke operatieve behandelingen.

De eerste methode is het hechten van de gezwollen traanklier in het derde ooglid: de **conjunctiva overhechttechniek**. Hiervoor moet de hond onder gehele narcose. Daarna worden er twee sneetjes gemaakt in het derde ooglid naast/evenwijdig aan de gezwollen traanklier, vervolgens wordt het derde ooglid dichtgehecht over de gezwollen traanklier waardoor deze niet meer te zien is en ook geen klachten meer zal veroorzaken.

De tweede methode is het **vasthechten van de klier aan de binnenkant van de ooghoek**. Ook hiervoor moet de hond onder gehele narcose. Deze techniek is gemakkelijker maar hierbij

bestaat er een risico dat de hechtingen en dus de klier los raakt en de Cherry-eye terug komt (dit hebben wij zelf ook meegemaakt).

De derde methode is het **verwijderen van de klier**. Dit is de makkelijkste behandeling maar helaas *niet zonder risico*. Wanneer men de klier verwijdert bestaat er een risico dat de traanproductie van het oog te laag wordt. Hierdoor zal op den duur het oog gaan ontsteken en letsels ontstaan.

Deze aandoening wordt **Kerato-conjunctivitis Sicca (KCS)** genoemd. Mocht er gekozen worden voor de betreffende behandeling, zullen we de eigenaar nadrukkelijk hierop wijzen. Het voordeel van deze ingreep is dat het een eenvoudige (en goedkopere) handeling is. Alleen een lichte sedatie is voldoende en de hond mag al snel na de ingreep mee naar huis.

Na alle methoden van behandelen zal de eigenaar thuis het oog moeten zalven met een antibioticumhoudende oogzalf.

In onze kliniek passen wij alleen de eerst methode toe (conjunctiva overhechttechniek: hechten van de traanklier in het derde ooglid) omdat dit naar onze ervaring de meest succesvolle is.

De tweede methode (vasthechten van de klier aan de binnenkant van de ooghoek) passen wij niet meer toe vanwege het matige succes.